

[Hem](#) > ... > [Utbildning, Rättsliga Nätverk Och Rättsliga Organ](#) > [Utbildning Av Rättstillämpare](#) > [Nationella Utbildningssystem](#) > [Grundutbildning För Domare Och Åklagare I EU](#) > [Germany](#)

Innehåll inlagt av
Tyskland

Grundutbildning för domare och åklagare i EU

Tyskland

Allmän beskrivning

Först bör det påpekas att det är svårt att ge exakta uppgifter om detta eftersom det är Tysklands delstater som har behörighet i detaljerade frågor kopplade till den grundläggande juridiska utbildningen. Den tyska lagen om domstolsväsendet (*Deutsches Richtergesetz*, DRiG) innehåller endast grundläggande regler för denna utbildning. Detaljerna regleras i de 16 delstaternas lagstiftningar.

Enligt DRiG är den grundläggande juridiska utbildningen i Tyskland utformad som en gemensam utbildning för alla rättstillämpare. Den genomförs i två steg: universitetsstudier (*Studium*) och praktisk utbildning i form av praktikanttjänstgöring (*Vorbereitungsdienst*).

Du hittar de exakta uppgifterna i avsnitten 5, 5a-d och 6 i DRiG, som finns bifogad i engelsk översättning.

Tillträde till grundutbildningen

För att studera juridik krävs allmän universitetsbehörighet. Det får man efter att ha slutfört *Abitur* eller en likvärdig kvalifikation. Valet av skolämnen påverkar dock inte antagningen.

Grundutbildningens format och innehåll

1. Universitetsstudier

Universitetsstudierna syftar i allmänhet till att ge studenterna grundläggande kunskaper om civilrätt, straffrätt och offentlig rätt (här ingår de historiska, filosofiska, sociala och ekonomiska aspekterna av dessa ämnen för att ge en förståelse av rättsväsendet som helhet). Studenterna utbildas även i att analysera fakta, tillämpa lagen och hitta en rättvis lösning i ett visst fall. Studierna avslutas med en första juridikexamen (*Erste juristische Staatsprüfung*) som består av både skriftliga och muntliga prov. Behöriga myndigheter för den första juridikexamen är myndigheten med ansvar för juridiska examina i varje delstat (*Landesjustizprüfungsamt*) och universitetet där kandidaten studerade. Dessa provmyndigheter ansvarar för att genomföra proven.

Under den första provdelen skriver kandidaterna mellan fem och sju prov (beroende på delstat), vart och ett på fem timmar. Proven består av fiktiva fall som grundar sig på verkliga rättsfall. Kandidaterna måste lösa dem i form av ett rättsligt utlåtande. Därefter måste de genomgå ett muntligt prov som utgör 63-75 % (beroende på delstat) av det totala resultatet.

2. Praktik

Efter godkänt resultat på den första examen (som upp emot en fjärdedel av kandidaterna inte klarar) påbörjar nästan alla kandidater en praktikanttjänstgöring som varar i två år. Den organiseras individuellt av de 16 delstaternas justitieministerier. Alla kandidater som har klarat den första examen har rätt att genomgå

praktikanttjänstgöringen. Vissa sökande kan dock behöva vänta eftersom det inte finns tillräckligt med utbildningsplatser, särskilt inte vid domstolarna. Under denna praktiska utbildning får de en månadsersättning som betalas från statskassan. Syftet med praktikanttjänstgöringen är att ge deltagaren (praktikanten, *Referendar*) en introduktion till de olika juristyrkenas verklighet. Här är det viktigt att notera att tjänstgöringen är densamma för alla framtida juristyrken: advokater, domare, åklagare, notarius publicus, regeringsjurister osv. Målet är också att ha en jämförbar utbildningsnivå med ett likvärdigt slutprov: den andra statliga juridikexamen. Praktikanten genomför flera etapper: vid en allmän domstol, vid en brottmålsdomstol (eller en åklagarmyndighet), på ett advokatkontor, vid en administrativ myndighet och vid ett organ efter eget val. Även om utbildningen huvudsakligen är praktisk går det inte att förneka att det endast är vissa praktiska aspekter som ingår, även om dessa är mycket viktiga.

Under de olika utbildningsetapperna ska praktikanterna åtminstone bekanta sig med processrätten.

Avslutande av grundutbildningen och kvalificeringsförfarandet

Under den andra statliga juridikexamen (*Zweites Juristisches Staatsexamen*) prövas kunskaper och färdigheter i processrätt i större utsträckning än under den första examen. I regel utgör utarbetandet av en dom eller åtalsakt, baserat på ett verkligt mål, kärnan i de skriftliga proven. I de muntliga proven studeras fallen igen med ett visst fokus på praktiska frågor. Den andra examen är också svår att klara, men andelen som inte klarar den är lägre (omkring 8 %). Nästan 10 000 praktikanter får godkänt resultat på den andra statliga examen varje år.

Under den andra statliga examen skriver kandidaterna mellan åtta och elva prov, vart och ett i fem timmar. Den skriftliga delen utgör 60–75 % av slutförhållandet. I de flesta delstater måste kandidaterna skriva prov där de ska lösa ett givet fall. Ganska ofta måste de avge en dom. Vid de muntliga proven i vissa delstater måste kandidaterna svara på rättsfrågor. I andra delstater måste de även utarbeta en akt och lägga fram resultatet för examinatorerna. Olika system gäller. Till skillnad från den första examen tillåter nu de flesta delstaterna att kommenterade lagtexter används under den andra statliga juridikexamen.

Den andra statliga juridikexamen ger tillträde till domarämbetet (*Befähigung zum Richteramt*). Trots namnet är denna kvalifikation en förutsättning för att utöva praktiskt taget alla juristyrken, såsom föreskrivs i lag. Efter att ha erhållit kvalifikationen kan kandidaten ansöka till en tjänst som domare eller åklagare i delstaterna. Villkoren för utnämning av domare i Tyskland anges i avsnitt 9 i lagen om domstolsväsendet. Utöver detta fastställer varje delstat mer detaljerade bestämmelser (resultat på de båda examina, ytterligare kvalifikationer som krävs, anställningsintervjuer eller utvärderingscentrum) för att välja ut de bästa kandidaterna.

För mer information se sektion 2, avsnitten 5 och 6 i den [tyska lagen om domstolsväsendet](#).

Senaste uppdatering: 19/08/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.